

Vrijwilligersprogramma Let's go Ghana!

The Dreams in
A F R I C A
Foundation

Ervaringsverslag richtlijnen:

1. Hoe heb je Ghana ervaren?

Ik heb een zware start gehad. Ook het moment van aankomst was voor mijn gevoel niet echt handig. Midterms was er, independance day, vrije dag na de feestdag waardoor er eigenlijk de gehele week geen les was. Doordat wij eigenlijk aan ons lot werden overgelaten door David, de directeur, was er ook de gehele week weinig tot niets te doen. De weeskinderen zijn overal en nergens, daar had je ook toen niet veel aan..

Toen na het weekend de school weer begon, hadden we er ook veel zin in. De harde realiteit hoe leraren omgingen met de kinderen, was voor mij erg moeilijk. Het slaan van kinderen, de manier waarop de leraren zeer dominant de kinderen toespraken en behandelden, betekende voor mij dat ik op dat moment niet verder kon. Het wennen aan het land, de hitte, het eten, het zeer weinig slapen, de insecten, voor het eerst alleen van huis, het slaan van de kinderen door leraren, ik kon na 1,5 week niet meer. Ik wilde naar huis... Maar ik ben niet gegaan en dat is het allerbeste en dapperste beslissing die ik op dat moment heb genomen.

Ik ben een paar dagen naar een heerlijke plek gegaan aan de andere kant van Ghana, 8 uur reizen, maar ik wilde rust, lekker eten en voor mij was het belangrijk om Nederlandse mensen om mij heen te hebben.

En ik kwam tot rust, veel bellen met Nederland en Noor, nadenken over wat ik wilde gaan doen, blijven of terug gaan. Ik heb de beslissing genomen om te blijven en er iets moois van te maken. Ik wilde samen met de vrijwilligers de leraren helpen/leren welke andere manieren er zijn om kinderen te straffen, maar dat dat vooral niet moest met slaan...

Ik was super zenuwachtig toen ik weer terug ging naar Klikor, maar het geweldige ontvangst bij thuiskomst door de vrijwilligers, de kinderen en de bewoners van de compound, dat had ik niet durven dromen of denken. Iedereen was blij mij weer te zien en dat gevoel is de weken er na nooit meer weg gegaan. Ik voelde me thuis...

Ghana heeft een zeer bijzondere plek in mijn hart.. Als je mij had verteld in de paar dagen dat ik tot rust moest komen, dat dit zou gebeuren, ik had je niet geloofd.

De dankbaarheid die mensen te tonen, omdat ze weten dat je uit het rijke europa komt en goeds komt doen in het dorp waar ze wonen. Men waardeert het enorm. De kinderen leren je blij te zijn met de kleine dingen die er zijn. Met de zon die op komt, het leven begint, ook al zijn de omstandigheden niet ideaal, ik heb weinig verdrietige mensen gezien. Je bent overal en altijd welkom, afspraken maken kennen ze niet, je komt gewoon langs. Geen afspraken maken en niet op tijd komen, dat leer je, heeeeeeel snel.....

Met pijn in mijn hart, maar met de geweldige momenten die ik beleefd heb met de kinderen, de vrijwilligers, de weekendjes weg om Ghana te ontdekken, ging ik weg na 6 weken... Nog even 1 week relaxen, rustig afscheid nemen van Ghana, het verwerken van alle indrukken en gevoelens...

Ik kom terug, dat weet ik zeker... Ik wil zien hoe het met de kinderen is, hoe het met het nieuwe weeshuis is en ik wil het project heel graag aan mijn vriend laten zien. En met Ghana ben ik ook nog niet klaar, ik heb nog zoveel niet gezien, maar er komt weer een moment waarop de warmte, de drukte, de gastvrijheid van Ghana weer mag proeven en ik kijk er nu al naar uit...

Soms loop ik in mijn hoofd de route van de compound naar het weeshuis, de bochtjes, de kuilen, de kraampjes waar ik mijn zeep en wcpapier haalde, het cafe waar ik elke dag cola dronk, de geitjes die plastic aan het eten zijn, de bergen met smeulend afval, de kinderen die aan je zitten en je willen aanraken en rennend op je af komen en ja ook de stank.... Ach zo lijkt het misschien niet echt aantrekkelijk, maar geloof me het is aantrekkelijk, het hoort bij Ghana... Net zoals ik een stukje van mij in Ghana heb achter gelaten...

2. Hoe vond je het om vrijwilligerswerk te doen in een ontwikkelingsland?

Voor iedereen een aanrader om te doen. Kom alleen niet met grote verwachtingen naar een project.. De wereld veranderen of het systeem veranderen is veel te groot. Het zit vooral in de kleine dingen, helpen op school, lesgeven, administratie.

3. Wat vindt je van het project in Ghana (kindertehuis en school)?

Helaas vond ik het een beetje chaotisch. David wil je elke dag/week op een ander project. Daarnaast is afspraken maken erg moeilijk waardoor je soms stil komt te staan, omdat je uitleg/hulp nodig hebt vanuit David. Omdat David van alles van je wilt, komen sommige dingen dus niet af, omdat er steeds andere prioriteiten worden gesteld.

4. Waar heb je je mee bezig gehouden op het project in Ghana?

Wij hebben samen met de vrijwilligers met de knutselspullen die ik had meegenomen de KG 1 en KG 2 klaslokalen versiert samen met de kinderen. Daarnaast hebben we in de bibliotheek de wereldkaart getekend op de muur, waarbij we Ghana ingekleurd hebben met de kleuren van de Ghanese vlag, zodat de kinderen duidelijk kunnen zien waar Ghana is. We hebben een tandenpoetsprogramma opgezet, zodat we de kinderen leerden hun tanden elke dag te poetsen voor het slapen gaan, helpen met huiswerk, verbeteren/ leren lezen, bijhouden betalingen schoolfees op de oude school, uittypen van de examens. Maar vooral ook lekker geknuffeld, gespeeld met de weeskinderen.

Daarnaast waren er 4 stagiaires van dezelfde opleiding als die ik heb gedaan, die hebt ook geholpen met ideeën/brainstormen.

5. Wat heb je van deze ervaring geleerd?

Dat alles zijn tijd nodig heeft en dat je vooral moet genieten van de kleine dingen in het leven. We hebben het zo goed in Nederland en zijn met zoveel niet gelukkig... Ik was uiteindelijk echt super gelukkig in Ghana en ik heb me nergens meer druk om gemaakt, leef per dag, zien wat je die dag gaat doen.. niet meer vooruit denken. Gewoon genieten..

6. Wat zal je nooit vergeten en je voor altijd bij blijven?

Ik heb zoveel momenten, maar mijn terugkomst na een paar dagen West-Ghana dat zal ik nooit meer vergeten, ik liep de poort door en de landlady en de andere dames van de compound renden op mij af en gaven mij een dikke knuffel. Ze hadden mij echt gemist... Maar eigenlijk zal ik mijn gehele tijd niet vergeten, dat kan ook niet want ik heb 2 dikke photoboeken gemaakt met alle verhalen (gehaald uit mijn dagboek) en vele foto's!

7. Hoe is het om terug te zijn in eigen land?

Heel raar, vreemd en vooral super koud. Ik kan mij herinneren dat mijn eerste nieuws dat ik hoorde toen ik Ghana was er een man 3 maanden dood in zijn eigen huis had gelegen, ik moest daar zo om huilen, want dat was mij in Ghana nooit overkomen. Ik moest wennen dat gelijk het UWV weer op mijn dak zat.. Dat ik afspraken!! moest maken om met mensen af te spreken, ik miste het spontane van het leven dat ik had in Ghana. Ik heb echt een aantal weken last gehad van Nederland zal ik maar zeggen... Ik vond dat iedereen zeikte en zich druk maakten om niets.

Ik zeg nog steeds (8 maanden later) tegen bijna iedereen gedag, dat deed iedereen in Ghana ook. Ik ben bewuster met de bewoners in ons appartementen complex gaan leven, de onderbuurvrouw helpen met leren fietsen en eten dat wij over hebben en toch niet meer eten,

geef ik aan de beneden burens met 5 kinderen, gewoon elkaar helpen, iets goeds voor elkaar doen.

8. Wat vind je van de begeleiding op het project?

Deels besproken bij punt 3. Verder was de begeleiding echt super. Ik had een slecht matras, waardoor ik eigenlijk op het hout sliep van het bed, ik heb toen een extra matras gekregen, dat was echt een cadeau!! Verder hebben ze mij goed geholpen met het bestrijden van de vele, vele insecten die ik had, ik was net te klein om de plafondlijst in te sprayen, en daar hielpen ze mij graag mee. Ook het brengen en halen van mij naar de oude school vanaf de compound (waar ik de leraren hielp, omdat ik liever daar werkte) was geen enkel probleem.

9. Tips en adviezen voor de projectmanager in Ghana:

Zorg dat er duidelijke projecten zijn, en zorg dat afspraken worden nagekomen.

10. Wat vind je van de begeleiding door je contactpersoon van The Dreams in Africa Foundation?

Het was echt fijn om Noor in Ghana te hebben, ik denk echt dat als Noor in Nederland zou zitten, ik het een stuk lastiger zou hebben. Ook dat Noor je uitnodigd om naar haar project te komen, toen het HIPS project, was echt super. Je ziet zo Ghana ook op een andere manier. En een betere verwenning dan het eten bij Des Ami en de cappuccino in de Accramall had ik niet kunnen krijgen... Noor is echt een geweldige begeleider!!

11. Tips en adviezen voor je contactpersoon van The Dreams in Africa Foundation:

Ik heb al veel besproken tijdens mijn week bij Noor.

12. Zou je je in de toekomst willen blijven inzetten voor het project in Ghana en/of de stichting; The Dreams in Africa Foundation? Zo ja, op welke manier?

Waar nodig zal ik mij graag willen inzetten, ik doe de opleiding tot fondsenwerver, misschien dat dat iets is.

Ik heb net een aantal weken geleden een tas met voetbalkleren aan de vader van Noor gegeven, deze mag Noor aan een school geven.